

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3735/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Божидара Вујичића, Јасминке Станојевић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца „Philip Morris Operations“ АД Ниш, чији је пуномоћник Небојша Станковић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6046/18 од 03.04.2019. године, у седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6046/18 од 03.04.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6046/18 од 03.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 7897/15 од 23.08.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да су Уговор број 9 од 29.03.2004. године и Уговор од 26.11.2001. године, закључени између туженог и „ДИН Фабрика дувана АД Ниш“ као правног претходника тужиоца „Philip Morris Operations“ АД Ниш, раскинути. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу којим је тужилац тражио од туженог да врати моторну пумпу „...“, усисно потисни вод, десет распрскивача, десет носача распрскивача и 30 алуминујумских цеви пречника 70 мм. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга за испоручену механизацију плати 80.458,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2005. године до исплате, а на име испорученог репроматеријала 13.646,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2005. године до исплате, док је за тражени износ да тужени тужиоцу плати на име дуга за испоручену механизацију 276.865,00 динара са законском затезном каматом од 01.08.2016. године до исплате, као и на име испорученог репроматеријала 36.520,00 динара са законском затезном каматом од 01.08.2016. године до исплате, тужбени захтев одбијен. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 6046/18 од 03.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 7897/15 од 23.08.2016. године у одбијајућем делу трећег става изреке. Ставом другим изреке, укинута је иста пресуда у ставу четвртом изреке и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи у смислу члана 404. став 1. ЗПП, ради разматрања правног питања од општег интереса, правног питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), на чију примену упућује члан 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је утврдио да нема разлога за одлучивање о ревизији тужиоца.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији, имајући у виду да захтев за исплату на име дуга зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, а ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања предметног спора у вези начина обрачуна висине потраживања тужиоца према туженом за испоручену механизацију и репроматеријал, као и тумачење уговора које је тужилац закључио са туженим. Осим тога, тужилац у ревизији захтева и тумачење одређених одредаба Закона о облигационим односима. Имајући у виду утврђено чињенично стање у побијаној пресуди, Врховни касациони суд оцењује да нема потребе за новим тумачењем одредаба Закона о облигационим односима у вези одлучивања о тужбеном захтеву у овој парници. У пресудама које су достављене уз ревизију и на које се тужилац позива указујући на неуједначену судску праксу, није реч о идентичној чињеничној и правној ситуацији као што је у овој парници, што би било од утицаја на одлучивање о ревизији ради уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 16.06.2005. године са захтевом за раскид два уговора која су странке закључиле и враћања преузете механизације, са алтернативно постављеним тужбеним захтевом којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу плати 1.401,43 евра у динарској противвредности са припадајућом каматом. На рочишту од 23.08.2016. године, тужилац се одрекао тужбеног захтева за раскид два уговора и повукао тужбу у делу којим је тражио враћање механизације. Тужба је преиначена тако што је тужилац повећао захтев за исплату стеченог без основа. Тужбени захтев је делимично усвојен и побијани део правноснажне пресуде је 313.385,00 динара, што је динарска противвредност од 2.539,38 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе 23.08.2016. године (1 евро = 123,41 динара).

Како је побијани део правноснажне пресуде испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије од 40.000 евра који је прописан чланом 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић